

2015

þÿ ± Á ± Ã ¹ Ä ¹ Ã ¼ ì Â - µ Å Æ Í ¼ µ Á µ Â
þÿ ⁰ ± Ä ± Ã ⁰ µ Å - Â - ± Ã Ä ¹ ⁰ ® ¶ É ®

Karagiannidi, Isavella

þÿ Á ì³ Á ± ¼ ¼ ± Ã Ä · "¹ ± Ç µ ⁻ Á ¹ Ã · š ± Ä ± Ã ⁰ µ Å Î ½, £ Ç ¿ » ® ' Á Ç ¹ Ä µ ⁰ Ä ¿ ½ ¹ ⁰ ® Â, œ · Ç ± ½
þÿ " µ É À µ Á ¹ ² ± » » ¿ ½ Ä ¹ ⁰ Î ½ • À ¹ Ã Ä · ¼ Î ½, ± ½ µ À ¹ Ã Ä ® ¼ ¹ ¿ • µ ⁻ À ¿ » ¹ Â ⁻ Æ ¿ Å

<http://hdl.handle.net/11728/7056>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΝΕΑΠΟΛΙΣ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΩΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

ΠΑΡΑΣΙΤΙΣΜΟΣ-ΕΥΦΥΜΕΡΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ-ΑΣΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΙΣΑΒΕΛΛΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ



ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ : Γ. ΑΡΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΦΟΣ, 2015

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Εισαγωγή

1.1	Γενικά στοιχεία	2
1.2	Προσθήκη σε υπάρχον κτίριο	2
1.3	Προσθήκη σε νέο κτίριο	3
1.4	Προσθήκη νέου κτιρίου σε υπάρχον κτιριακό περιβάλλον/αστικό ιστό	3
1.5	Αποδόμηση	4

2. Γενικό μέρος

2.1	Ανάπτυξη της σχέσης παρασίτου με την φύση	6
2.2	Ανάπτυξη της σχέσης παρασίτου με την αρχιτεκτονική	6
2.3	Διαχωρισμός προσθήκης-παρασίτου	8

3. Ειδικό μέρος

3.1	Χαρακτηριστικά δημιουργίας προσθηκών – Παραδείγματα	9
3.2	Διαφορετικές προσεγγίσεις	9
3.3	Κλίμακα	10
3.4	Γεωμετρία/μορφή	12
3.4.1	Συμβολισμός	16
3.5	Υλικά/κατασκευή (Δομή)	19
3.6	Χρήσεις	22
3.7	Λειτουργία	25

4.	Συμπεράσματα-Επίλογος	28
-----------	------------------------------	-----------

5.	Βιβλιογραφία	32
-----------	---------------------	-----------

1.ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Από την αρχή της Ιστορίας της Αρχιτεκτονικής όταν οι ανάγκες και οι χρήσεις ενός κτιρίου έπρεπε να αλλάξουν απαιτούνταν και η όλη μεταμόρφωση του. Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται το φαινόμενο της επανάχρησης κτιρίων με προσθετικές δομές. Η εισαγωγή των προσθηκών σε δημόσιους χώρους συγκέντρωσης (μουσεία, εμπορικά και πολιτιστικά κέντρα), σε χώρους διέλευσης (αεροδρόμια, σταθμούς), σε διάφορους εργασιακούς χώρους και χώρους κατοικίας καθώς και σε ένα ευρύτερο αστικό τοπίο οδηγούν στην περαιτέρω χρήση του αστικού ιστού. Η Ευρώπη συγκεκριμένα, υιοθετεί το φαινόμενο αυτό με γραφεία εξειδικευμένα στην επανάχρηση κτιρίων με προσθήκες. Πολλά παραδείγματα προσθηκών συναντάμε σε πολλές χώρες Γερμανία, Βέλγιο, Ολλανδία κ.τ.λ. Στις χώρες αυτές υπάρχουν κανονισμοί οι οποίοι περιορίζουν την δημιουργία νέων κτιρίων και δίνουν κίνητρα για την μετατροπή των υφιστάμενων. Αυτό το θέμα συζητείται στην αρχιτεκτονική του 21^{ου} αιώνα και η αναζήτηση στρατηγικών για ανακύκλωση των υφιστάμενων χώρων θεωρείται δεδομένη. Το φαινόμενο αυτό είναι ένα σύγχρονο και καίριο ζήτημα για την αρχιτεκτονική. Πλέον η κατεδάφιση και ανέγερση καινούργιων κτιρίων μπορεί να περιοριστεί σημαντικά αφού περισσότερη ανάπτυξη μπορεί να δοθεί στα ήδη υπάρχον κτίρια. Οι πόλεις αναζητούν τρόπους αναβάθμισης αλλά και συντήρησης της ιστορικής τους εικόνας και η δημιουργία των προσθηκών αυτών μπορεί να δώσει λύση στο πρόβλημα τους. Οι προσθήκες προκαλούν τον κόσμο να χρησιμοποιήσει τον δημόσιο χώρο της πόλης όσο το δυνατό περισσότερο με αποτέλεσμα οι ανεκμετάλλετοι χώροι να περιοριστούν σε μεγάλο βαθμό. Η χρησιμοποίηση των χώρων αυτών γίνεται πλέον με τους πιο βιώσιμους τρόπους.

Η ερευνητική αυτή εργασία προσπαθεί να μελετήσει στρατηγικές και πρακτικές που εφαρμόζονται σήμερα στο συγκεκριμένο πεδίο. Επιχειρεί να αναλύσει το φαινόμενο αυτό μέσα από κάποια παραδείγματα και να διδάξει την αξία της επανάχρησης κτιρίων με προσθήκες έτσι ώστε να προκύψουν κάποια συμπεράσματα τα οποία θα αποτελέσουν σημαντικά εναύσματα για τον σχεδιασμό. Ο όρος προσθήκη αναλύεται ως η τοποθέτηση επιπλέον στοιχείου πάνω σε κάτι. Το ρήμα προσθέτω ορίζεται με τα συνώνυμα συμπληρώνω, επαυξάνω, εμπλουτίζω. Υπάρχουν τρεις κατηγορίες στις οποίες ομαδοποιούνται τα παραδείγματα των προσθηκών.

Προσθήκη σε υπάρχον κτίριο

Από την αρχή της ιστορίας της Αρχιτεκτονικής όταν οι ανάγκες και οι χρήσεις ενός κτιρίου έπρεπε να αλλάξουν απαιτούνταν και η όλη μεταμόρφωση του κτιρίου. Οι παρεμβάσεις που έπρεπε να γίνουν σε υπάρχουσες κτιριακές δομές έρχονται αντιμέτωπες με ιστορικά μνημεία και περιβάλλοντα. Σκοπός του αρχιτέκτονα είναι η ένταξη αυτής της νέας χειρονομίας σε ένα έντονα ταυτοποιημένο τοπίο. Ο τρόπος με τον οποίο ο αρχιτέκτονας θα χειριστεί την μεταμόρφωση αυτή παίζει σημαντικό ρόλο για την ιστορική συνέχεια του κτιρίου και του αστικού ιστού στο οποίο βρίσκεται. Θίγει έννοιες όπως η απόρριψη ή η διατήρηση, η επανάχρηση, η μετάλλαξη ή ο σεβασμός στην ιστορική ταυτότητα και η σχέση παλαιού/καινούργιου. Ο αρχιτέκτονας λοιπόν, ο οποίος καλείται να κάνει μια προσθήκη σε ένα υπάρχον κτίριο ή μνημείο, μπορεί να επιλέξει μια μιμητική γλώσσα για να εντάξει την πρότασή του, να διατηρήσει την διαχρονικότητα της προηγούμενης πρότασης ή αντίθετα να σχεδιάσει ένα αυτοτελές υποσύνολο. Στην προσπάθεια αυτή, έχει αρκετούς περιορισμούς. Ήδη υπάρχει ένα κτίριο, ένα